Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05, interurban 72 și 286. Telex sportrom buc. 180.

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

sportul

4 pagini 30 bani

Anul XXV — Nr. 459 (5893) ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT Marți 18 februarie 1969

ÎN ÎNTÎMPINAREA ALEGERILOR PENTRU MAREA ADUNARE NAȚIONALĂ ȘI CONSILIILE POPULARE

ANUL XXV: GALAȚI

O sută de mii de metri pătrați au demolat gălățenii înainte de a începe construcția noului centru. O sută de mii de metri pătrați de la fostul parc și pînă la Dunăre, coborînd pe Brașoveni și pe Mazeppa, trecînd peste piața unde se înălța statuia lui Costache Negri și peste începutul străzii Dumnească (Domnească teilor, de atîtea ori consemnată în literatura dintre cele două războaie), toată acea parte a orașului dinamitată casă cu casă de către ariergarda armatei germane. Apoi au săpat pînă la opt metri adîncime — în loc de patru — pentru a trece dincolo de hrubele care împînzeau centrul (și care încă mai există) și au înlocuit zeci de mii de metri cubi de moloz — vechi poate de sute de ani — cu „beton de loess" și, ani de zile, înainte de a marca locul fundației în sol, au creat sol pentru fundație. Cei care știu că „locul de casă" se capătă de la primărie să vină pînă la Galați să vadă cum s-a construit locul de casă.

Dar abia ridicat, noul centru a și rămas în urma microraioanelor construite la Țiglina — deasupra Ghertinei romane, acolo unde zac încă în nămol vagi resturi de trireme, acolo unde pînă în urmă cu un sfert de veac existau casele de pe rîpă (sprijinite în picioroange, asemeni unor locuințe lacustre).

Dar cele trei Țigline (I, II și III) de abia acoperă cererea de locuințe, pentru că puțin mai sus de ele, pe drumul Brăilei, există Combinatul siderurgic, imensul combinat cu mii de muncitori. Și cum 41% din populația orașului locuiește la blocuri (peste 165 000 de locuitori populație stabilă) cele 19 000 de noi apartamente nu pot satisface toate cerințele. Dar nu peste mult timp va fi dată în folosință Țiglina IV (poate și V și VI) pînă spre Barboși, tinzînd să se unească cu Brăila, așa cum urbanistica preconizează orașele viitorului — megalopolisurile.

★

Din 1897 și pînă în 1944, Șantierul naval din docuri a construit 127 de șlepuri, șalupe, barcazuri. Dar un singur cargou de 4500 tone, din cele construite acum ar putea lua la bord zece din ambarcațiunile de atunci, cu încărcătură cu tot.

Iar datorită combinatului siderurgic gălățean — în cea mai mare măsură — producția de oțel a țării — 18,2 kg pe cap de locuitor în 1938 — va ajunge în 1970 la 320 kg pe cap de om.

Centru siderurgic și naval, oraș universitar (1850 studenți la zi, 110 la seral — numai la Institutul Politehnic) avînd

Camil BACIU

(Continuare în pag. a 2-a)

Laboratorul de sociologie a sportului își continuă activitatea

Laboratorul de sociologie a sportului își continuă activitatea cu un nou seminar susținut de dr. Vladimir Krasnasewski, sociolog, cercetător principal la Institutul de științe pedagogice București. Tema seminarului: **„Raportul dintre sociologia generală și sociologia de ramură".**

Lucrările au loc marți 18 februarie, de la ora 18, în sala de conferințe a Școlii sportive nr. 2.

„SIMFONIE ÎN ALB"

TABERELE STUDENȚEȘTI MAI AU DE PRIMIT OASPEȚI

Brazii și-au pus veșmintele de gală și în acordurile simfoniei în alb, i-au întîmpinat pe „universitarii" veniți să-și petreacă zilele de vacanță. Pentru întîiul lot din cei 30 000 de studenți care poposesc anual în diferite stațiuni ale țării, la odihnă sau tratament, prima vacanță a anului 1968—1969 a devenit o amintire.

„Taberele, *ne mărturisea asistentul universitar* Sebastian Udrescu, *directorul taberei de la Pîriul Rece*, au scopul de a oferi reconfortare și recreere acelor studenți care au obținut rezultate bune la învățătură, și să le ofere posibilitatea de a cunoaște cît mai multe din frumusețile patriei".

Într-adevăr lucrul acesta s-a realizat la cea mai mare altitudine.

Excursiile (cu sau fără autocare) spre comorile turistice, concursurile de schi și săniuțe sau cele pe teme sportive s-au îngemănat armonic cu spectacolele diferitelor formații de teatru și muzică ușoară, cu serile de dans și încă multe alte manifestări ale fanteziei.

„De fapt, pentru ca studenții noștri să cunoască din timp locu-

E. FANTANEANU

(Continuare în pag. a 2-a)

Chemarea vacanței — minunatul decor al munților și brazilor îmbrăcați în splendida mantie de nea. Peste cîteva clipe schiorii își vor lua zborul

Foto: A. NEAGU

DOBRESCU
văzut de Neagu Rădulescu

PAUL DOBRESCU: „Primul obiectiv, titlul național"!

Reprezentantul actual al „clanului" Dobrescu în box este tînărul Paul. Un băiat suplu, vioi, cu o privire deschisă, prezent din anul 1964 între corzile careului magic pe care au evoluat mulți din familia Dobrescu, dintre care cel mai reprezentativ a fost **Mircea.** Excepționala „muscă" de acum 10—15 ani nu a obținut niciodată satisfacția supremă. De fiecare dată s-a poticnit la poziția de „vice". Atît la J.O. cît și în campionatele europene, Mircea Dobrescu a fost frustrat de aurul medaliei, fie de arbitri, fie de sorți care, întotdeauna, i-au fost nefavorabili. Nepotul său Paul Dobrescu, vrea neapărat să infirme această tradiție și, după cum a luat startul, pare să aibă toate șansele. Paul a intrat în sala de antrenament din Brăila în anul 1964 sub supravegherea unchiului său, fratele lui Mircea, Constantin Dobrescu. După doi ani de pregătire, în care talentul s-a dovedit evident, tînărul Paul Dobrescu a cucerit primul titlu de campion național de juniori în anul 1966, la categoria muscă. În anul următor el a repetat performanța, dar la categoria pană. Ca urmare a calităților deosebite pe care le posedă, în 1967 a fost selecționat în reprezentativa de tineret din care face parte și acum. Actualmente, activează la clubul sportiv Dinamo București, și este antrenat de maeștrii Constantin Nour și Titi Dumitrescu. Evoluțiile sale constant bune i-au determinat pe selecționeri să-l includă în lotul pentru campionatele europene de la București. Munca pe care o depune în sala de antrenament, viața organizată pe care o duce, sînt argumente ce dau dreptul specialiștilor să-l considere ca posibil reprezentant al României la categoria semiușoară, pentru campionatul european. Întrebat ce performanță crede că va realiza în competiția celor mai buni boxeri de pe bătrînul continent, Paul a răspuns: „În primul rînd doresc să cîștig titlul național, la seniori, bineînțeles, dar pentru aceasta voi avea de susținut o dispută aprigă cu colegul de sală, Calistrat Cuțov. Dacă îmi voi îndeplini acest prim obiectiv al anului 1969, de abia după aceea voi putea afirma ceva despre campionatul european".

După felul cum se pregătește, după conștiinciozitatea ce-l caracterizează, Paul Dobrescu are toate atu-urile pentru a realiza marile performanțe care l-au ocolit pe unchiul său.

P. OLTEANU

Duminică, în careul magic: Lotul național — Sel. Constanța

Propunerea comisiei județene de box Constanța de a organiza în orașul de pe litoral un meci de verificare între lotul național și selecționata orașului a găsit ecou la F. R. Box. Astfel, duminică de la ora 10, se va disputa în Sala sporturilor un meci între cele două garnituri. Atît pentru pugiliștii ce se pregătesc în vederea confruntărilor europene, cît și pentru reprezentanții Constanței (aflați și ei în plină activitate, înaintea campionatelor naționale), întîlnirea de duminică dimineață constituie un excelent prilej de rodare. Iată programul (primii sînt boxerii din lot): **semimuscă:** V. Drăgan-A. Mihai; **muscă:** C. Gruiescu-Tr. Cerchia; **cocoș:** N. Giju-C. Șoșoiu; **pană:** C. Stanef-A. Iliescu (M. Dumitrașcu); **semiușoară:** C. Cuțov—Gh. Anton; **ușoară:** Antoniu Vasile-I. Dinu; **semimijlocie:** V. Silberman-O. Baciu; **mijlocie ușoară:** N. Tudor (I. Covaci)-I. Olteanu; **mijlocie:** H. Stumpf-I. Pițu; **semigrea:** I. Monea-Gh. Preda; **grea:** I. Alexe-V. Zadrigal. Este de așteptat (și de dorit) ca antrenorii lotului național să nu mai opereze modificări, așa cum s-a întîmplat recent, la Oradea și Craiova.

MARCELA LEAMPĂ ȘI GHEORGHE CINCU CAMPIONI ȘI LA 10 ȘI 30 km

BUȘTENI, 17 (prin telefon de la trimisul nostru). Întrecerea seniorelor pe 10 km a dat cîștig de cauză, la fel ca și la 5 km, excelentei sportive Marcela Leampă (Dinamo Brașov). Ea a luat cursa pe cont propriu și la sfîrșitul celor 10 000 de metri a înregistrat un timp bun, avînd în vedere că fetele au parcurs același traseu ca și băieții. Pe locul 2 s-a clasat Adriana Barabaș (Tractorul Brașov), care a reușit s-o întreacă pe Wilma Bögözi (Dinamo Brașov). Frumoasă comportarea reprezentantei Politehnicii Brașov, Elena Moldovan, sosită pe locul IV, înaintea Luciei Barabaș (Tractorul Brașov) și Rodicăi Zeican (A.S.A. Brașov). Rezultate: 1. Marcela Leampă 43,50; 2. Adriana Barabaș 45,07; 3. Wilma Bögözi 46,45; 4. Elena Moldovan 47,29; 5. Lucia Barabaș 47,31; 6. Rodica Zeican 50,08.

Cursa de 30 km rezervată seniorilor a fost epuizantă. Un sondaj făcut înaintea probei printre mai mulți antrenori îl indica drept favorit pe dinamovistul Gh. Bădescu. Pe parcurs însă, lucrurile au fost infirmate de tenacele și inimosul Gheorghe Cincu (A.S.A. Brașov), care a reușit să cîștige al doilea titlu de campion în actuala ediție. Bădescu, deși s-a „bătut" fără menajamente, nu a putut face mai mult în fața combativității excepționale a lui Cincu. În plus, Bădescu, urmărindu-l doar pe Cincu, l-a scăpat din vedere pe Virgil Alexandrescu (Caraimanul Bușteni), care a dovedit o pregătire remarcabilă, reușind să ocupe un merituos loc doi, în timp ce dinamovistul a trebuit să se mulțumească cu treapta a treia a podiumului de premiere. De reținut că diferența între primul și al doilea clasat a fost de numai 40 de secunde. Rezultate: 1. Gh. Cincu 1:56,22; 2. V. Alexandrescu 1:57,02; 3. Gh. Bădescu 1:57,12; 4. M. Stoian 2:00,29; 5. S. Drăguș 2:01,51; 6. Gh. Dihoi 2:04,11; 7. D. Zangor 2:04,11; 8. D. Chițu 2:04,50.

Paul IOVAN

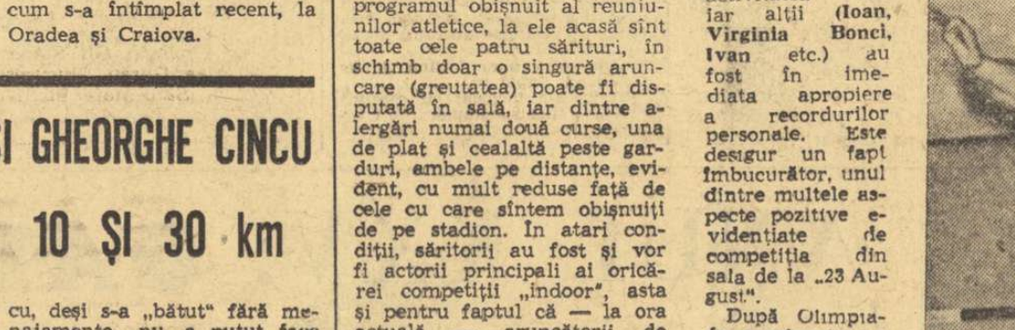

Deoparte adversarul, de cealaltă, cronometrul. Cursa e în plină desfășurare...

Trimisul nostru special, Dumitru STĂNCULESCU, transmite din Lake Placid (S. U. A.)

CLIPE DE EMOȚII ȘI MOMENTE DE NEUITAT ÎN PRIMA PROBĂ A „MONDIALELOR" DE BOB

(pag. a 4-a)

CONCURSURILE DE SALĂ PRONOSTICHEAZĂ UN SEZON BOGAT ÎN AER LIBER

Caracteristicile tehnice ale noii noastre săli de atletism nu permit — deocamdată — desfășurarea unea game mai complexe de probe. Față de programul obișnuit al reuniunilor atletice, la ele acasă sînt toate cele patru sărituri, în schimb doar o singură aruncare (greutatea) poate fi disputată în sală, iar dintre alergări numai două curse, una de plat și cealaltă peste garduri, ambele pe distanțe, evident, cu mult reduse față de cele cu care sîntem obișnuiți de pe stadion. În atari condiții, săritorii au fost și vor fi actorii principali ai oricărei competiții „îndoor", asta și pentru faptul că — la ora actuală — aruncătorii de greutate nu entuziasmează prin rezultate, iar cu cele două microcurse iubitorii atletismului încă n-au avut timp să se acomodeze (distanțele sînt prea scurte și privitorii, practic, n-au timpul să guste disputa; în ceea ce privește rezultatele, spectatorilor le sînt cu mult mai clare, mai convingătoare, cele de 13,6 secunde pe 110 mg, să zicem, decît 6,7 s etc.). Cu timpul însă, sîntem convinși și asemenea rezultate vor fi la fel de bine apreciate ca și cele din aer liber.

Era firesc deci ca săritorii să fi fost eroii recentului concurs internațional, mai ales că unii dintre ei (**Corbu, Dosa, Pișfalu, Voinea, Dumitrescu, Chira** s.a.) au înregistrat acum cele mai bune performanțe din activitatea lor, iar alții (**Ioan, Virginia Bonci, Ivan** etc.) au fost în imediata apropiere a recordurilor personale. Este desigur un fapt îmbucurător, unul dintre multele aspecte pozitive evidențiate de competiția din sala de la „23 August".

După Olimpiada mexicană s-a vorbit mult, și pe bună dreptate, de succesul celor 4 reprezentante ale atletismului românesc, laureate ale marii întreceri și s-a subliniat, în mod real, existența unui decalaj valoric între **Viorica Viscopoleanu, Lia Manoliu, Ileana Silai** și **Mihaela Penes** și ceilalți atleți fruntași din țara noastră. Ultimele două concursuri de sală au arătat însă în mod pregnant că sportul nostru

Romeo VILARA

(Continuare în pag. a 2-a)

DINU PIȘTALU

Foto: N. AUREL

Locul tehnicii în performanța sportivă

Am citit deunăzi, într-o gazetă, declarația unui antrenor de fotbal care spunea că e mai important să ai o echipă formată din 11 atleți decît să dispui de 11 jongleri a căror pregătire fizică este deficitară. Aceeași idee, exprimată în mod diferit, și-a găsit o oarecare circulație și în lumea schiului, prin opinia că „tehnica" schiului este lipsită de importanță, pregătirea fizică, atletică și combativitatea asigurînd succesul.

Pregătirea fizică, atletică, ca și cea tehnică, sînt două componente ale antrenamentului sportiv, cu mijloace specifice fiecăreia, și tind, **împreună,** spre obținerea formei sportive maxime. Ele nu se substituie una alteia, ci converg (împreună cu alte aspecte ale pregătirii — tactică, psihologică etc) spre un scop comun: eficacitatea, performanța. În mod ideal, în procesul de antrenament ar trebui să se acționeze simultan asupra tuturor legăturilor, asupra tuturor componentelor pregătirii, dar practica, condițiile sezoniere ale unui sport cum e schiul, lipsa de zăpadă sau particularitățile individuale ale fiecărui sportiv fac ca antrenamentul, în anumite perioade, să aibă o pondere mai mare asupra valorii fizice, iar în alte perioade asupra valorii tehnice. Scopul tehnicii este să „înzestreze", să îmbogățească arsenalul mijloacelor de luptă ale sportivului spre a-i da posibilitatea alegerii — în funcție de condiții — la început rațional, logic și apoi, încet, încet instructiv, automat, bazat pe experiența personală. Pentru a declanșa o cristianie, schiorul execută instinctiv — după caz, o extensie, o flexie, o săritură etc, adică mișcarea cea mai practică, cea mai potrivită pentru momentul dat. Tocmai aceste aspecte sintetizează contribuția tehnicii în obținerea performanței sportive.

Bineînțeles, tehnica nu trebuie privită ca un scop în sine, ca o preocupare estetică, ci ca o economie de efort, ținînd loc de pregătire fizică. Ea trebuie subordonată scopului, eficacității maxime, economiei de timp. În încleștarea luptei, sportivul se situează deasupra tehnicii, el este preocupat nu de forma execuției, ci de scopul urmărit.

Numai prin calități fizice, prin talent sau pregătire fizică, astăzi nu se poate ajunge departe pe drumul marii performanțe, după cum numai prin tehnică, fără o pregătire și o ridicare a potențialului fizic ne mărginim la un estetism de fațadă sau un didacticism fără strălucire.

Tehnica capătă sensuri și importanțe majore mai ales în sporturile — printre care și schiul — ale căror principale caracteristici sînt îndemînarea, echilibrul, complexitatea.

Iată de ce pregătirea fizică, atletică, se împleteste cu cea tehnică, devenind inseparabile, un proces unitar care se numeste antrenament; iată de ce opinăm că nu trebuie supralicitată valoarea unuia sau altuia dintre aceste două componente, interdependente, în perspectiva succesului.

S-ar crea — poate — confuzii regretabile.

Mihai BÎRA

O INTERESANTĂ ÎNTRECERE A ȘAHISTELOR FRUNTAȘE

Un concurs feminin de șah, fără mîza vreunui titlu pus în joc, dar mobilizînd aproape toate forțele autohtone în această specialitate, își ia startul de azi după-amiază. 11 componente ale lotului reprezentativ vor da o probă practică a potențialului lor de joc actual, în cadrul unui turneu de verificare organizat de F.R.Ș.

Iată lista participantelor: *Margareta Teodorescu* — campioana țării — *Elisabeta Polihroniade, Margareta Perevoznic, Maria Pogorevici, Gertrude Baumstarck, Suzana Makai, Rodica Reicher, Eleonora Jianu, Elena Răducanu, Maria Desmireanu, Emilia Chiș.*

Se va juca în fiecare după-amiază, între orele 16—21, în sala Constructorul din str. 13 Decembrie nr. 5 (lîngă cinematograful Union). Competiția este condusă de arbitrul T. Nicoară.

La scurt interval, va fi rîndul șahiștilor să se prezinte în fața tablelor de concurs. La 25 februarie, urmează un turneu similar, rezervat vîrfurilor șahului masculin. Sperăm că vom vedea în întrecere pe toți maeștrii noștri, unii dintre ei datorîndu-ne mai de mult o prezență în competițiile interne.